

Republiken s Presidents
framställning till Ålands landsting an-
gående den av Riksdagen antagna lagen
om godkännande av vissa stadganden i av-
talet mellan Republiken Finland och
Konungariket Nederländerna för undvikande
av dubbelbeskattning och fastställande
av stadganden angående ömsesidig adminis-
trativ handräckning vid beskattning av
avliden persons kvarlåtenskap.

Enligt 11 § 2 mom. 19 p. självstyrelselagen för
Åland skall jämväl landstinget giva sitt bifall till
lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas
i kraft i landskapet, för såvitt i fördraget ingå be-
stämmelser, som innebära upphävande eller ändring av
eller avvikelse från självstyrelselagen. Enligt artikel
I i ovannämnda fördrag skall fördraget även gälla till
kommun utgående skatter, varför enligt 13 § 1 mom. 3
p. självstyrelselagen för lagens ikraftträdande i land-
skapet Åland i detta avseende erfordras landstingets
bifall.

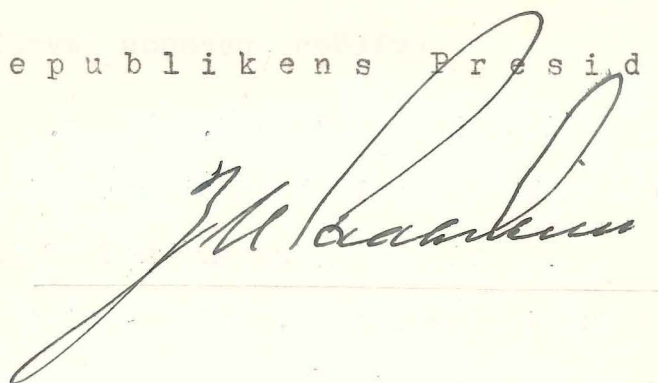
Med bifogande av Riksdagens svar i ämnet ävensom
Regeringens proposition n:o 51/1954 Rd., innehållande
fördragstexten, samt under meddelande av att Riksdagens
svar anlönt till statsrådets kansli den 21 november

1954 föreslås

att Ålands landsting måtte giva
sitt bifall till ikraftträdande av
ovannämnda lag jämväl i landskapet
Åland till de delar fördraget inne-
håller avvikelser från självstyrelse-
lagen.

Helsingfors den 26 november 1954.

Republiken s President

Justitieminister

W. Henriksson.

1954 Rd. — Riksd. svar. — Prop. N:o 51.

Riksdagens svar å Regeringens proposition med
förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i av-
talet mellan Republiken Finland och Konungariket Neder-
länderna för undvikande av dubbelbeskattning och faststäl-
lande av stadganden angående ömsesidig administrativ hand-
räkning vid beskattning av avliden persons kvarlåtenskap.

Till Riksdagen har överlämnats Regerin-
gens proposition N:o 51 med förslag till lag
om godkännande av vissa stadganden i avta-
let mellan Republiken Finland och Konunga-
riket Nederländerna för undvikande av
dubbelbeskattning och fastställande av stad-
ganden angående ömsesidig administrativ
handräkning vid beskattning av avliden
persons kvarlåtenskap, och har Riksdagen,
som i ärendet emottagit Utskottets för ut-
rikesärenden betänkande N:o 8, beslutat

stämmelser i det den 29 mars 1954 i
Helsingfors mellan Republiken Fin-
land och Konungariket Nederländerna
ingångna avtalet för undvikande av
dubbelbeskattning och fastställande av
stadganden angående ömsesidig ad-
ministrativ handräkning vid beskatt-
ning av avliden persons kvarlåtenskap,
vilka erfordra Riksdagens godkän-
nande.

Därjämte har Riksdagen antagit följande
lag:

godkänna de stadganden och be-

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Ko-
nungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av
stadganden angående ömsesidig administrativ handräkning vid beskattning av av-
liden persons kvarlåtenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i
Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Re-
publiken Finland och Konungariket Neder-
länderna ingångna avtalet för undvikande
av dubbelbeskattning och fastställande av
stadganden angående ömsesidig administrativ
handräkning vid beskattning av avliden

persons kvarlåtenskap vare, för såvitt de
höra till lagstiftningens område, i kraft så-
som om dem överenskommits. Närmare före-
skrifter angående verkställigheten av nämnda
stadganden och bestämmelser utfärdas genom
förordning.

Helsingfors den 19 november 1954.

På Riksdagens vägnar:

K.A. Fagerholm
talman.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av stadganden angående ömsesidig administrativ handräckning vid beskattning av avliden persons kvarlätenskap.

I samband med förhandlingarna mellan Finlands och Konungariket Nederländernas regeringar för avvägbringande av det avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet, som undertecknades i Helsingfors den 29 mars 1954, fördes underhandlingar även om avvägbringande av ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning på arvsbeskattningens område. Förhandlingarna ledde till resultat, och samtidigt med avtalet om inkomstbeskattning undertecknades ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av stadganden angående ömsesidig administrativ handräckning vid beskattning av avliden persons kvarlätenskap.

Avtalet gäller för Finlands vidkommande arvsskatt, kommunalskatt på arv eller testamente samt „fattigprocenten” och för Nederländernas vidkommande i landet för närvarande gällande skatter på arv, nämligen arvsskatt och skatt, som uppbäres med anledning av övergång av äganderätt på grund av dödsfall.

Avtalet tillämpas på skatter, vilka påföras sådan persons kvarlätenskap, som vid sitt fränfälle var bosatt i Finland eller Nederländerna, varjämte avtalet för Nederländernas vidkommande begränsats att gälla endast Nederländernas europeiska territorium.

Fast egendom kan beskattas endast i den stat, där egendomen befinner sig. Såsom fast egendom anses även inteckningslån eller andra fordringar, för vilka fast egendom utgör säkerhet, dock icke obligationer. Tillgångar, vilka äro nedsatta i rörelse eller fritt yrke, som den avlidne drev vid sitt fränfälle,

och vilka hänföra sig till fast driftställe i någondera staten, beskattas uteslutande i den stat, där det fasta driftstället finnes.

Andra tillgångar än fast egendom och i fast driftställe nedlagda tillgångar beskattas i den stat, där den avlidne vid sitt fränfälle var bosatt.

Gäld, som hänför sig till fast egendom eller fast driftställe, avräknas i den stat, som äger rätt att beskatta ifrågavarande egendom. Övrig gäld avräknas på värdet av sådan egendom, som enligt avtalet beskattas i den stat, där den avlidne vid sitt fränfälle var bosatt. Om emellertid den gäld, som skall avräknas i den andra staten, överstiger värdet av den egendom denna stat äger rätt att beskatta, avräknas den överskjutande gälden på egendom, som den andra staten är berättigad att beskatta.

För den händelse rätten att beskatta sådan persons kvarlätenskap, som vid sitt fränfälle var bosatt i Finland, tillkommer vardera staten, får skatten i Finland icke överstiga det belopp, som erhålles, då hela kvarlätenskapen åsattes skatt i Finland och därifrån avdrages den skatt, som skulle ha blivit påförd, om endast den del av kvarlätenskapen, som beskattas i Nederländerna, skulle ha beskattats i Finland. Detta avser det i avtalet i allmänhet tillämpade förfarandet, att skatten i vardera landet kan bestämmas enligt skattefoten för hela förmögenheten, enär meningen endast är att förhindra dubbelbeskattning och icke att mildra den progressiva skatteskalen. I motsvarighet härtill upptager avtalet en bestämmelse, att Nederländerna vid beskattning av sådan persons kvarlätenskap, som vid sitt fränfälle var bosatt i Nederländerna, i det beskattningsbara beloppet kunna inräkna all kvar-

låtenskap, men Nederländerna bevilja på sin skatt i avdrag det lägsta av följande belopp: a) den skatt, som i Finland påföres den enligt detta avtal i Finland beskattningsbara egendomen; eller b) ett belopp, som utgör lika stor del av den nederländska skatten som den i Finland beskattningsbara egendomen utgör av hela kvarlåtenskapen.

Avtalet innehåller ytterligare särskilda bestämmelser om utbyte myndigheterna emellan av vissa upplysningar, som äro nödvändiga för verkställigheten av bestämmelserna i avtalet eller till förhindrande av skatteförsnillning eller kringgående av skatt.

I enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av stadganden angående ömsesidig administrativ handräckning vid beskattning av avliden persons kvarlåtenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av stadganden angående ömsesidig administrativ handräckning vid beskattning av avliden

persons kvarlåtenskap vare, för såvitt de höra till lagstiftningens område, i kraft såsom därom avtalats. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors, den 31 augusti 1954.

Republikens President

J. K. PAASIKIVI.

Minister för utrikesärendena *Urho Kekkonen*.

att Riksdagen måtte godkänna de stadganden och bestämmelser i det den 29 mars 1954 i Helsingfors mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av stadganden angående ömsesidig administrativ handräckning vid beskattning av avliden persons kvarlåtenskap, som kräva Riksdagens godkännande.

Enär ifrågavarande avtal innehåller bestämmelser, som innebära ändring av lag, förelägges Riksdagen för överenskommelsens bringande i kraft följande lagförslag:

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av stadganden angående ömsesidig administrativ handräckning vid beskattning av avliden persons kvarlåtenskap.

Republiken Finlands President och Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna,

hava, föranledda av önskan att i största möjliga utsträckning undvika dubbelbeskattning och i syfte att fastställa stadganden, enligt vilka ömsesidig administrativ handräckning gives vid beskattning av avliden person kvarlåtenskap,

beslutat att ingå avtal i detta syfte och till sina befullmäktigade ombud utsett

Republiken Finlands President:

Utrikesminister Ralf Törngren,

Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna:

Sin Chargé d'affaires a. i. i Helsingfors, Carel G. Verdonck Huffnagel,

vilka, efter att hava delgivit varandra sina fullmakter, som befunnits i riktig och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

1 §. De skatter, som beröras av detta avtal, äro —

(a) i Finland:

arvsskatt, kommunalskatt på arv och testamente samt „fattigprocenten”.

VERDRAG

tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot rechten terzake van nalatenschappen.

De President van de Republiek Finland en Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Bezield door de wens, dubbele belasting zoveel mogelijk te vermijden en regelen voor wederzijdse administratieve hulp vast te stellen met betrekking tot rechten terzake van nalatenschappen,

hebben besloten te dien einde een Verdrag te sluiten, en hebben tot Hun gevolmachtigden benoemd: te weten;

De President van de Republiek Finland:

de Minister van Buitenlandse Zaken
de Heer Ralf Törngren,

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Haar Tijdelijk Zaakgelastigde te Helsinki
de Heer Carel G. Verdonck Huffnagel.

Die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt.

Artikel 1.

§ 1. De rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen, zijn

(a) Voor zoveel Finland betreft:

de nalatenschapsbelasting, de gemeentelijke belasting op nalatenschappen, legaten, of vermaken, en de „bijdrage voor de armen”.

(b) i Nederländerna:

arvsskatt och skatt, som uppbäres med anledning av övergång av äganderätt på grund av dödsfall.

2 §. Detta avtal äger tillämpning även på alla andra skatter, som efter detta avtals undertecknande i Finland och Nederländerna påföras egendom vid övergång av äganderätt på grund av dödsfall, oberoende av huruvida skatten uppbäres för hela kvarlåtenskapen eller för den del, som tillfaller arvinge eller testamentstagare.

3 §. Undergår någondera statens skattlagstiftning väsentlig ändring, skall sådan av vederbörande myndighet i sagda stat meddelas vederbörande myndigheter i den andra staten för vidtagande av nödigbefunna ändringar i avtalet eller i tolkningen eller tillämpningen därav.

4 §. Detta avtal äger tillämpning på skatter, vilka påföras sådan persons kvarlåtenskap, som vid sitt fränfälle var bosatt i Finland eller Nederländerna.

Persons hemort vid hans fränfälle anses vara den plats, där han hade sitt varaktiga hem och där han uppenbarligen hade för avsikt att förbliva bosatt.

Kan den avlidna anses vid sitt fränfälle hava varit bosatt i bägge staterna, skall han anses hava bott i den stat, till vilken hans personliga och ekonomiska intressen voro koncentrerade. Kan den avlidnes hemort icke i stöd av detta stadgande fastställas, skola vederbörande myndigheter i vardera staten i varje enskilt fall överenskomma om saken.

Av den ena staten utsända diplomatiska och konsulära tjänstemän, som vid sitt fränfälle voro ackrediterade i den andra staten, skola anses vid sitt fränfälle hava varit bosatta i förstnämnda stat, såframt de enligt lagstiftningen i förstnämnda stat hade hemort i denna stat.

5 §. Detta avtal gäller för Nederländernas vidkommande endast Konungariket Nederländernas europeiska territorium.

(b) Voor zoveel Nederland betreft:

het successierecht en het recht van overgang bij overlijden.

§ 2. Dit Verdrag is ook van toepassing op alle andere rechten terzake van overlijden, geheven in Finland of Nederland, na de tekening van dit Verdrag, wegens overgang van vermogen door overlijden, onverschillig of zulke rechten worden geheven over de gehele nalatenschap dan wel over het deel, dat aan iedere erfgenaam of legataris opkomt.

§ 3. Ingeval de belastingwetten in een van de Staten enigszins belangrijk worden gewijzigd, zal de bevoegde autoriteit van deze Staat de wijziging ter kennis van de bevoegde autoriteit in de andere Staat brengen, opdat in dit Verdrag die veranderingen worden aangebracht of aan het Verdrag die uitlegging of toepassing wordt gegeven, welke noodzakelijk mogen worden geacht.

§ 4. Dit Verdrag heeft betrekking op rechten terzake van overlijden, van toepassing op de nalatenschap van overledenen, die bij hun overlijden in Finland of in Nederland hun woonplaats hadden.

De woonplaats van een persoon, bij zijn overlijden, is de plaats, waar hij toen zijn duurzaam verblijf had met de duidelijke bedoeling het te behouden. Indien de overledene, bij zijn overlijden, geacht kon worden woonplaats in beide Staten te hebben, wordt hij beschouwd zijn woonplaats gehad te hebben in die van de Staten, in welke het middelpunt van zijn persoonlijke en economische belangen was gelegen. Indien zijn woonplaats volgens deze regel niet kan worden bepaald, zullen de bevoegde autoriteiten van beide Staten een overeenkomst treffen met betrekking tot elk bijzonder geval.

Diplomatieke en consulaire ambtenaren, uitgezonden door een van de Staten en bij hun overlijden geaccrediteerd bij de andere Staat worden geacht op dat tijdstip hun woonplaats in de eerste Staat gehad te hebben, indien zij toen volgens de nationale wet van de eerste Staat, aldaar hun woonplaats hadden.

§ 5. Voor zoveel Nederland betreft, is dit Verdrag slechts van toepassing op het Koninkrijk der Nederlanden in Europa.

6 §. Med „stat” förstås Republiken Finland eller Konungariket Nederländerna och med „staterna” Republiken Finland och Konungariket Nederländerna.

Artikel 2.

1 §. Fast (immovable) egendom (inberäknat tillbehör och till egendomen hörande lösöre) må beskattas endast i den stat, där egendomen befinner sig.

2 §. Vid tillämpningen av 1 paragrafen av denna artikel avses med „fast egendom” även inteckningslån eller andra fordringar, för vilka fast egendom utgör säkerhet, men icke obligationer.

Artikel 3.

1 §. Tillgångar, vilka äro nedsatta i rörelse eller fritt yrke, som den avlidne drev vid sitt fränfälle, och vilka hänföra sig till fast driftställe i någondera staten, beskattas uteslutande i denna stat.

2 §. Med „fast driftställe” avses förvaltningsinrättning, filial, fabrik, kontor, verkstad, försäljningsställe eller annat fast affärsställe samt igångvarande gruva, stenbrott eller annan fyndighet. Uttrycket omfattar även driftställe för byggnadsentreprenadföretag, om detta i stöd av avtal drives i minst ett års tid, men däremot icke agentur, såframt ej agenten äger och regelbundet utövar allmän befogenhet att förhandla och ingå avtal för företaget eller har varulager, från vilket han regelbundet effektuerar beställningar för företaget.

I detta sammanhang:

(i) skall företag icke anses hava fast driftställe i den andra staten enbart på den grund, att det företager affärstransaktioner i denna andra stat genom fullt självständigt mäklare eller kommissionär.

§ 6. Zoals gebezigd in dit Verdrag betekent de uitdrukking „Staat”, onderscheidenlijk „Staten” de Republiek Finland of het Koninkrijk der Nederlanden, onderscheidenlijk de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden.

Artikel 2.

§ 1. Onroerende zaken (daaronder begrepen hun toebehoren en roerende zaken, welke er voorts toe behoren) zijn slechts aan recht onderworpen in de Staat, in welke zulke zaken zijn gelegen.

§ 2. Voor de toepassing van de eerste paragraaf van dit artikel omvat de uitdrukking „onroerende zaken” hypotheecaire vorderingen, of enige andere vorm van schuldenaarschap, verzekerd door onroerende zaken, maar omvat deze uitdrukking niet obligaties.

Artikel 3.

§ 1. Vermogensbestanddelen gebezigd in een onderneming gedreven door of een vrij beroep uitgeoefend door de overledene ten tijde van zijn overlijden en toe te rekenen aan een vaste inrichting in een van de Staten zijn slechts in die Staat aan recht onderworpen.

§ 2. De uitdrukking: „vaste inrichting” betekent een directie, filiaal, fabriek, kantoor, werkplaats, verkooplokaal of andere vaste bedrijfsinrichting, een mijn, een steengroeve of enige andere plaats van natuurlijke hulpbronnen in exploitatie. Zij omvat ook een plaats waar ingevolge een overeenkomst een bouwwerk wordt uitgevoerd gedurende een tijdvak van tenminste een jaar, maar zij omvat niet een vertegenwoordiging, tenzij de vertegenwoordiger een algemene machtiging heeft om te onderhandelen en overeenkomsten af te sluiten namens zodanige onderneming en dit recht gewoonlijk uitoefent, dan wel een goederenvoorraad heeft, waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert namens de onderneming.

In dit verband:

(i) wordt een onderneming niet geacht een vaste inrichting in een van de Staten te hebben enkel op grond van het feit, dat zij in die Staat bedrijfs-handelingen verricht door middel van

an-
llning
sdagen
dgan-
ch
av
ad-
and-
ns
nds-
av
sig
mmast,
likens
aft-
skapet
av-

k

när, som handhaver dessa åligganden såsom hörande till hans egen rörelses regelbundna verksamhet;

- (ii) medför den omständigheten, att företag äger fast driftställe i någondera staten enbart för inköp av varor, icke i och för sig, att, detta affärsställe borde anses såsom fast driftställe för företaget.

Artikel 4.

Tillgångar, vilka icke behandlas i 2 och 3 artiklarna av detta avtal, beskattas endast i den stat, där den avlidne vid sitt fränfalle var bosatt.

Artikel 5.

1 §. Gäld, som är hänförlig till ovan i 2 och 3 artiklarna av detta avtal avsedd egendom eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger rätt att beskatta ifrågavarande egendom, antingen på denna eller på annan i sagda stat beskattningsbar egendom. Annan gäld avräknas på värdet av sådan egendom, som enligt detta avtal beskattas i den stat, där den avlidne vid sitt fränfalle var bosatt.

2 §. Överstiger gäld, som enligt 1 paragrafen av denna artikel skall avräknas i någondera staten, värdet av all den egendom denna stat äger rätt att beskatta, avräknas den överskjutande gälden på egendom, som den andra staten är berättigad att beskatta.

3 §. Från fideikommisssegendom avdrages likväl endast den gäld, som hänförs sig till denna egendom eller för vilken den utgör säkerhet.

Artikel 6.

Detta avtal medför icke ändring av den rätt till skattefrihet, som enligt allmänna regler inom folkkrätten beviljats eller framdeles beviljas diplomatisk eller konsulär

een *bona fide* makelaar of commissionair, handelende in de normale uitoefening van zijn bedrijf als zodanig;

- (ii) stempelt het feit, dat een onderneming in een van de Staten een vaste bedrijfsinrichting aanhoudt uitsluitend voor het aankopen van goederen of koopwaar op zichzelf die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting van zodanige onderneming.

Artikel 4.

Vermogensbestanddelen, waarover in de artikelen 2 en 3 van dit Verdrag niet wordt gesproken, zijn slechts aan recht onderworpen in de Staat, waar de overledene ten tijde van zijn overlijden zijn woonplaats had.

Artikel 5.

§ 1. Een schuld, betrekking hebbende op of verzekerd door zaken, waarop artikel 2 of 3 van dit Verdrag van toepassing is, wordt in de Staat, welke het recht heeft deze zaken te belasten, in mindering gebracht op de waarde van de bedoelde zaken of op de waarde van andere zaken, welke dezelfde Staat gerechtigd is te belasten. Iedere andere schuld wordt in mindering gebracht op de waarde van zaken, welke overeenkomstig dit Verdrag worden belast in die Staat op welks grondgebied de overledene ten tijde van zijn overlijden zijn woonplaats had.

§ 2. Indien een schuld, welke overeenkomstig het eerste lid van dit artikel in een van de Staten in mindering wordt gebracht, de totale waarde van de zaken, welke die Staat gerechtigd is te belasten te boven gaat, wordt het bedrag van het verschil in mindering gebracht op de waarde van die zaken, welke de andere Staat gerechtigd is te belasten.

§ 3. Op de waarde van een fideïcommis mogen evenwel slechts die schulden in mindering worden gebracht, welke betrekking hebben op of verzekerd zijn door het fideïcommis.

Artikel 6.

Dit Verdrag tast niet aan enig recht op belastingvrijstelling, dat krachtens de algemene regels van internationaal recht verleend is, of hierna verleend mocht worden

tjänsteman. Är kvarlätenskap på grund av sådan skattefrihet icke skattepliktig i det land, där den befinner sig, tillkommer beskattningsrätten hemlandet.

Artikel 7.

Medborgare i den ena avtalsslutande staten eller därvarande sammanslutning må icke i den andra staten för avliden persons kvarlätenskap eller för varje arvinge eller testamentstagare tillfallande del därav påföras skatt eller därtill anslutet krav, som är annorlunda, större eller strängare än skatt eller därtill anslutet krav, som belastar eller kan komma att belasta sistnämnda stats egna medborgare.

Artikel 8.

1 §. Tillkommer rätten att beskatta sådan persons kvarlätenskap, som vid sitt fränfalle var bosatt i Finland, vardera staten, må skatten i Finland icke överstiga det belopp, som erhålles, då kvarlätenskapen åsättes skatt i Finland och därifrån avdrages den skatt, som skulle hava blivit påförd, om endast den del av kvarlätenskapen, som beskattas i Nederländerna, skulle hava beskattats i Finland.

2 §. Oavsett övriga punkter i detta avtal må Nederländerna vid beskattning av sådan persons kvarlätenskap, som vid sitt fränfalle var bosatt i Nederländerna, i det beskattningsbara beloppet inräkna all kvarlätenskap, men Nederländerna bevilja på sin skatt i avdrag det lägsta av följande belopp:

- (a) den skatt, som i Finland påföres den enligt detta avtal i Finland beskattningsbara egendomen;

- (b) ett belopp, som utgör en lika stor del av den nederländska skatten som den i

aan diplomatieke of consulaire ambtenaren. Indien, tengevolge van zodanige belastingvrijstelling, bezittingen niet aan recht zijn onderworpen in de Staat, waarbij zodanige ambtenaren zijn geaccrediteerd, is de Staat, welke hen accrediteert, gerechtigd recht te heffen.

Artikel 7.

Rechten, in een van de Staten geheven over de gehele nalatenschap van een overledene of over het deel, dat aan iedere erfgenaam of legataris opkomt, zomede enige daarmede verband houdende verplichting, zullen voor zoveel het een onderdaan (natuurlijk persoon of lichaam) van de andere Staat betreft, niet anders, hoger of drukender zijn dan de rechten of daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan de onderdanen van de eerstbedoelde Staat zijn of mochten worden onderworpen.

Artikel 8.

§ 1. Indien het recht tot het belasten van de nalatenschap van een persoon, die ten tijde van zijn overlijden zijn woonplaats in Finland had, is verdeeld tussen de Staten, mag het recht, te heffen in Finland niet het verschil te boven gaan tussen enerzijds, het recht dat zou zijn geheven, indien de gehele nalatenschap in Finland zou zijn belast, en anderzijds, het recht, dat zou zijn geheven indien slechts dat deel van de nalatenschap in Finland zou zijn belast, dat Nederland gerechtigd is te belasten.

§ 2. Ongeacht enige andere bepaling van dit Verdrag, is Nederland bevoegd bij het heffen van zijn recht over de nalatenschap van een persoon, die ten tijde van zijn overlijden zijn woonplaats in Nederland had, inde grondslag waarnaar het recht wordt geheven, de gehele nalatenschap te begripen, maar zal Nederland een vermindering van zijn recht toestaan, gelijk aan het laagste van de volgende bedragen

- (a) het bedrag van het recht, in Finland geheven met betrekking tot zaken, welke volgens de bepalingen van dit Verdrag aan Fins recht zijn onderworpen;

- (b) een zodanig deel van het Nederlandse recht, als het netto bedrag van

Finland beskattningsbara egendomen utgör av hela kvarlåtenskapen.

Artikel 9.

Vederbörande myndigheter i de avtalsslutande staterna skola tillhandahålla varandra sådana upplysningar, som i allmänhet äro för skattemyndigheterna tillgängliga och som äro erforderliga för verkställigheten av bestämmelserna i detta avtal, till förhindrande av skatteförsnillning eller för tillämpningen av administrativa bestämmelser, utfärdade för att hindra kringgående av skatt, för de i avtalet avsedda skatternas vidkommande. Sålunda utbyta upplysningar skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer än de, som hava till uppgift att fastställa eller uppbära i avtalet åsyftade skatter. Upplysningar av nämnda slag må likväl icke utbytas, om handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller verksamhetsmetod därigenom röjes.

Artikel 10.

1 §. Bestämmelserna i 9 artikeln av detta avtal skola icke under några som helst omständigheter anses förplikta någondera staten —

- (a) att vidtaga från vedertagen praxis avvikande administrativa åtgärder; eller
- (b) att tillhandahålla upplysningar, som enligt dess egen eller den anhängande statens lagstiftning icke kunna erhållas.

2 §. Den stat, av vilken upplysningar begäras, skall snarast möjligt uppfylla begäran. Stat må likväl vägra att efterkomma begäran, vars uppfyllande kränker den allmänna rättsuppfattningen. I sådant fall skall den stat, som vägrar att uppfylla begäran, ofördröjligen därom underrätta den stat, som gjort anhållan.

Artikel 11.

Vederbörande myndigheter i vardera staten må fastställa regler för verkställigheten av detta avtal.

de zaken, welke volgens de bepalingen van dit Verdrag aan Fins recht zijn onderworpen, staat tot het netto bedrag van de gehele nalatenschap van de overledene.

Artikel 9.

De bevoegde autoriteiten van de Staten zullen zodanige inlichtingen (zijnde inlichtingen, welke de belastingautoriteiten geordend voorhanden hebben) uitwisselen als nodig is om aan de bepalingen van dit Verdrag uitvoering te geven of om fraude te voorkomen of om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen. Elke aldus uitgewisselde inlichting zal als geheim worden behandeld en zal niet ter kennis worden gebracht van andere personen, dan die, belast met de aanslagregeling en de inning van de rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen. Generlei inlichting als hiervoor is bedoeld, welke een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handwerks- of handelswerkwijze zou onthullen, zal worden uitgewisseld.

Artikel 10.

§ 1. In geen geval zullen de bepalingen van artikel 9 van dit Verdrag dusdanig worden uitgelegd, dat zij een van de beide Staten de verplichting opleggen

- (a) administratieve maatregelen te nemen, welke in strijd zijn met de voorschriften en het gebruik van een van de beide Staten, of
- (b) bijzonderheden te verstrekken, welke niet verkrijgbaar zijn volgens zijn eigen wetgeving of die van de verzoevende Staat.

§ 2. De Staat, aan welke een verzoek om inlichtingen is gedaan, zal zo spoedig mogelijk aan het gedane verzoek gevolg geven. Nochtans kan de bedoelde Staat weigeren aan het verzoek te voldoen om redenen van openbaar beleid. In een dergelijk geval zal deze Staat de verzoevende Staat zo spoedig mogelijk hiervan in kennis stellen.

Artikel 11.

De bevoegde autoriteiten van elk van de Staten kunnen voorschriften vaststellen, nodig om de bepalingen van dit Verdrag uit te voeren.

Artikel 12.

Därest åtgärder av staternas beskattningsmyndigheter föranlett eller komma att föranleda dubbelbeskattning i strid med detta avtal, är person, som drabbas av dubbelbeskattning, berättigad att framställa rättelseyrkande i den stat, där den avlidne vid sitt fränfälle var bosatt. I vanliga fall skola sådana yrkanden framställas inom 2 år från utgången av det kalenderår, varunder personen i fråga fick vetskap om dubbelbeskattningen. Befinnes yrkandet befogat, skola vederbörande myndigheter i staten ifråga försöka med vederbörande myndigheter i den andra staten åvägbringa överenskommelse om rättelse av ifrågavarande dubbelbeskattning.

Artikel 13.

Uppstå svårigheter eller tvivelsmål beträffande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, skola vederbörande myndigheter i staterna sträva till att genom ömsesidigt avtal ordna saken.

Artikel 14.

Med „vederbörande myndigheter” avses för Finlands vidkommande chefen för skatteavdelningen vid finansministeriet och för Nederländernas vidkommande generaldirektören för skatteärendena vid finansministeriet.

Artikel 15.

1 §. Detta avtal må såsom sådant eller med överenskomna reservationer, utsträckas att gälla även något Nederländernas transoceana område, för såvitt de skatter, som där påföras, till sin art äro väsentligen likadana som de i 1 artikeln av detta avtal uppräknade skatterna. Sådant utvidgning av avtalets verkningskrets skall ske genom notväxling staterna emellan, och därvid skall även bestämmas, vilken dag utvidgningen av verkningskretsen skall träda i kraft samt angivas de reservationer och villkor, som utgöra förutsättning för avtalets tillämpning (även uppsägningsvillkoren).

2 §. Uppsägning av detta avtal från Finlands eller Nederländernas sida i enlighet

4470/54

Artikel 12.

In geval het optreden van de belastingautoriteiten van de Staten heeft geleid of zal leiden tot dubbele belastingheffing in strijd met de bepalingen van dit Verdrag, zal de persoon, aldus getroffen door dubbele belasting, het recht hebben, een klacht in te dienen bij de Staat waar de overledene zijn woonplaats had ten tijde van zijn overlijden. Als regel dient deze klacht te worden ingediend binnen twee jaar na het einde van het kalenderjaar, waarin de persoon zich bewust is geworden van de dubbele belasting. Indien de klacht gegrond wordt geacht, zal de bevoegde autoriteit van die Staat er naar streven met de bevoegde autoriteit van de andere Staat tot overeenstemming te komen om de bedoelde dubbele belasting te vermijden.

Artikel 13.

In geval enige moeilijkheid of twijfel rijst met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, zullen de bevoegde autoriteiten van de Staten trachten de gelegenheid in onderling overleg te regelen.

Artikel 14.

De uitdrukking „bevoegde autoriteit” betekent, voor zoveel Finland betreft, de Directeur van de Belastingafdeling van het Ministerie van Financiën, en voor zoveel Nederland betreft, de Directeur-Generaal voor Fiscale Zaken.

Artikel 15.

§ 1. De werking van dit Verdrag kan, ongewijzigd of met overeengekomen wijzigingen, worden uitgebreid tot een van de Nederlandse Overzeese Rijksdelen, indien dit Rijksdeel rechten heft van in wezen gelijksoortige aard met de rechten, genoemd in artikel 1 van dit Verdrag. Over zodanige uitbreiding zullen beide Staten zich verstaan door een notawisseling; in deze nota's zullen zij vastleggen de datum van het in werking treden van de uitbreiding, de wijzigingen en de voorwaarden (daaronder begrepen die, welke betrekking hebben op de opzegging), waaronder het Verdrag van toepassing zal zijn.

§ 2. Tenzij door beide Staten uitdrukkelijk anders is overeengekomen, zal de beei-

2

med 17 artikeln medför upphörande av avtalets tillämpning på de områden, till vilka det i stöd av denna artikel utsträckts, såframt icke bägge staterna uttryckligen anorlunda överenskomma.

Artikel 16.

1 §. Detta avtal skall för Finlands vidkommande ratificeras av Republikens President och för Nederländernas vidkommande av Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna. Ratifikationsurkunderna skola så snart ske kan växlas i Helsingfors. Avtalet träder i kraft den dag växlingen av ratifikationsurkunder äger rum.

2 §. Detta avtal äger tillämpning på alla de fall, då dödsfall inträffat den dag avtalet trätt i kraft eller därefter.

Artikel 17.

Detta avtal skall vara i gällande kraft tills vidare, men vilkendera staten som helst äger rätt att senast den 30 juni, dock icke tidigare än år 1957, på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet. Efter sådan uppsägning upphör avtalet att vara i kraft vid utgången av uppsägningsåret, men det skall äga tillämpning på alla de dödsfall, som inträffat före uppsägningsårets utgång.

Till bekräftelse av detta avtal hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett det med sina sigill.

Uppgjort i Helsingfors den 29 mars 1954 på finska och holländska språket i två exemplar, vilka äga lika vitsord.

För Finland:

Ralf Törngren.

diging met betrekking tot Finland of Nederland van dit Verdrag krachtens artikel 17 een einde maken aan de toepassing van dit Verdrag met betrekking tot elk Rijksdeel, waartoe het Verdrag krachtens dit artikel is uitgebreid.

Artikel 16.

§ 1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd, voor zoveel Finland betreft, door de President van de Republiek, en voor zoveel Nederland betreft, door Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden. De bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Helsinki worden uitgewisseld. Het Verdrag zal in werking treden op de dag waarop de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden heeft plaats gehad.

§ 2. Dit Verdrag zal van toepassing zijn in alle gevallen, waarin het overlijden van de overledene heeft plaats gevonden op of na de dag van de inwerkingtreding van het Verdrag.

Artikel 17.

Dit Verdrag zal voor onbepaalde tijd van kracht blijven, maar elk van de Staten kan, op of voor de 30ste Juni van elk kalenderjaar, niet vroeger dan het jaar 1957, aan de andere Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke kennisgeving van beëindiging doen toekomen, en in zulk geval zal dit Verdrag ophouden van kracht te zijn aan het einde van dat kalenderjaar, maar het zal van toepassing zijn in alle gevallen, waarin het overlijden van de overledene heeft plaats gevonden voor het einde van het kalenderjaar.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel voorzien.

Gedaan te Helsinki te 29 Maart 1954, in tweevoud, in de Finse en in de Nederlandse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor Nederland:

Verdonck

PROTOKOLL.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna avslutade avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av stadganden angående ömsesidig administrativ handräckning vid beskattning av avlidna persons kvarlåtenskap hava undertecknade befullmäktigade ombud beslutat, att följande bestämmelse skall utgöra en integrerande del av avtalet:

Tillägg till artikel 9.

Skyldigheten att utbyta upplysningar gäller icke uppgifter av banker eller med dem jämförliga inrättningar.

Uppgjort i Helsingfors den 29 mars 1954 på finska och holländska språket i två exemplar, som äga lika vitsord.

För Finland:

Ralf Törngren.

PROTOCOL.

Bij gelegenheid van de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot rechten terzake van nalatenschappen, heden tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden gesloten, zijn de ondergetekende Gevolmachtigden overeengekomen, dat de volgende bepaling een integrerend deel van het Verdrag zal uitmaken:

Ad Artikel 9.

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen geldt niet voor inlichtingen, verkregen van banken of daarmee gelijkgestelde instellingen.

Gedaan te Helsinki de 29 Maart 1954, in tweevoud, in de Finse en in de Nederlandse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor Nederland:

Verdonck

ed an-
tällning
iksdagen
stadgan-
och
de av
stad-
hand-
sons

lands-

om av
a sig
sammast,
ublikens
kraft-
ndskapet
r av-

[Signature]

rik